

N:r 34.

Af herr **M. Andersson** i Stigen, *om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Venersborg.*

Vid flera föregående riksdagar har väckts motion om inrättandet af ett riksbankens afdelningskontor i Venersborg, hvarvid åberopats bankoutskottets utlåtande, att riksbanken borde genom afdelningskontor allt mer utgrena sin verksamhet i landets skilda delar för att underlätta och befrämja handels- och affärsrörelsens förbindelser med riksbanken, hvilket genom de betydligt billigare vilkor, densamma ofta vore i tillfälle att erbjuda i jemförelse med enskilda bankinrättningar, skulle i hög grad gagna vårt lands näringslif och företagsamheten, på samma gång det skulle bereda ökad spridning af riksbankens sedlar samt så småningom öfverflytta låne- och vaxelrörelsen till riksbanken. I öfverensstämmelse med dessa åsigter hafva också flera afdelningskontor inrättats, och har Riksdagen därvid följt den erkändt fullt rigtiga principen att förlägga afdelningskontoren till residensstäderna, enär länens allmänna verk och inrättningar, hvilka omsätta betydande penningesummor, dit äro förlagda.

Då det svårligen låter sig göra att på en gång förse alla residensstäder, som sådant önska, med riksbanksafdelningskontor, må man tillse, att de deraf mest behöfvande och därför mest lämpliga i första rummet tillgodoses, och i detta afseende synes det ovedersägligt, att Venersborg bör före flertalet residensstäder ifrågakomma.

Elfsborgs län, som till folkmängden är det tredje i ordningen och i

industrielt afseende ett af de mest betydande bland rikets län samt eger ett högt utveckladt jordbruk, är nu för sina bankaffärer hänvisadt antingen till de enskilda bankerna, hvilka visserligen skötas på ett tillfredsställande sätt, men hvilka omöjligt kunna lemna samma fördelaktiga vilkor, vare sig i fråga om ränta eller amortering, som riksbanken, eller ock till denna banks afdelningskontor i Göteborg, hvilket är obeqvämt, tidsödande och kostsamt ej mindre för de lånebehöfvande jordbrukarne än för industriidkarne och affärsmännen vid deras vexeldiskonteringar.

Behovvet af ett riksbankens afdelningskontor i Elfsborgs län är sålunda obestriddigen stort och trängande, och kan väl knappast någon annan plats för detsamma komma i fråga än dess residensstad, Venersborg, som är centralt belägen och genom talrika kommunikationsleder står i förbindelse med länets alla delar. Under senare tiden har en ökad, liflig fabriksverksamhet uppstått i denna stad, hvarjemte dit äro förlagda, utom landstinget, flera inrättningar, såsom hushållningssällskap, försäkringsbolag, skolor m. fl.

Tiden för upprättandet af ett afdelningskontor i Venersborg är dessutom nu den allra lämpligaste, sedan Göteborgs enskilda bank i följd af sin allt mer ökade verksamhet i Göteborg och dess omnejd sett sig nödsakad att indraga ett par af sina afdelningskontor, bland dem det i Venersborg, som derigenom för närvarande har endast en enda bankinrättning att tillgå, en betydande olägenhet för allmänheten.

Ett dröjsmål skulle utan tvifvel medföra, att ett så gynnsamt tillfälle icke vidare erbjöde sig, ty om icke riksbanken nu derstädes förlägger ett afdelningskontor, så kommer antagligen ett nytt bankbolag att bildas och har redan ifrågasatts, eller ock någon annan enskild bankinrättning att dit förlägga ett afdelningskontor, enär tvenne bankinrättningar visat sig för staden och orten behöfliga.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta inrättandet af ett riksbankens afdelningskontor i Venersborg under innevarande år.

Stockholm den 24 januari 1891.

M. Andersson,
Elfsborgs län.

Uti ofvanstående instämmer:
Anders Larsson i Flicksäter.
